es panda. Kae nüüd, mis kõik rummal weli oma wellile ei wõi teta: kurja tasuta hääga ja ehti nääd armu ja iluga. Oles kõik welle niisugutse olesi ja sedawiisi omile wellile hääd teessiwä, siis asus üleüldine ühendus, rõõm ja rahu terwe ilma pääle. Aga kahjus, see om kõik wõimata..

Säärdne elu, määrest Targa welle nüüd elasiwa läts kah ruttu mööda; ilma et na niisugutse armu ja ilu siren oles wõinu aimatagi, löppi õrwa ruttu neli nädälit ja temaga kah pulma aig ärä. Kõik nakasiwa nüüd tõsisal meelel asju kokku korjama ja näidasiwä, peris pool kurwa wällä, sest et kõik oles pulma aja pikendust tahtnu, et rohkemp aiga rõõmust ellu saasi elada; aga selle warta olli jälle kaits tükki üliõnnelikku, rõõmsa ja nee oliwa kaits talupoiga, – kõige noorempa kuninga tütre peigmehe welle. Neile anti kuninga poolt ilma ütlemätä pallu raha, nii et nätel tublil hobesel tublest tõmmata saija pääle sella kingiti weel paar ilusat mõisat igawetses perändusses sugu sugule. Kes weel

enämp õnnelikump wõi olla kui Targa welle – kuningawäimehe welle! Mõtle ommetegi, kaits uhket mõisat tingätä wäen, pääle selle wiel hulk raha kulutamises. Mis sa heng wiel tahat!!

Jätäme põõle nüüd kuninga wäimehe welle õnne sisse elämä, aga kaeme kuis naide welle, kuningawäimehe endi ja temä käliskite käsi perast pulme käi ja kuis na oma päiwä elu õdangule aiwa.

Kõigest kolmest kuningatütardest olli kõige noorem, endse rumalas peetu abikaasa kõige ilusamp, wirgemp ja häämp. Edimält es pia ta küll armast mehest pallu midagi lukkusse olli sis, kui rumalas peetu kuldhobese sällän üles karas ja sis enda saadi sugutses teie), aga wiimate, kui nägi, määrdne tubli mees temä kallikene olli, nakas teda südämest armastama. Kah kuldhobese perremees armast teda. Sedawiisi sai sis nüüd naiste ütsi õnnelik paar, kes tõne tõsele ustawa olliwa. Aga säärtse es ole mitte wanempide sõsarile mehe. Nee olliwa kuninglikust sugust, selleperäst olliwa na kah üleannu uhke, suure melse ja endast kangelugupidaja, ehk na küll